

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SKARBU

Warszawa, dnia 21 sierpnia 1939 r.

Nr 21

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

DEKRETY PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

Poz. 500—z dnia 8 sierpnia 1939 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rejestrowym zastawie rolniczym	745
„ 501—z dnia 8 sierpnia 1939 r. o rozrachunku pomiędzy Skarbem Państwa a gminą m. st. Warszawy.	746
„ 502—z dnia 8 sierpnia 1939 r. o upoważnieniu Ministra Skarbu do zaciągnięcia kredytu zagranicznego na cele obrony Państwa	747

ROZPORZĄDZENIA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

Poz. 503—z dnia 8 sierpnia 1939 r. o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień porozumienia między Polską a Finlandią o cleniu serów pochodzenia finlandzkiego	747
„ 504—z dnia 8 sierpnia 1939 r. o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień porozumienia między Polską a Iranem, dotyczącego clenia dwuanów irańskich	749

ROZPORZĄDZENIA MINISTRA SKARBU:

Poz. 505—z dnia 27 lipca 1939 r. o utworzeniu urzędu celnego w Körösmező	751
„ 506—z dnia 27 lipca 1939 r. o utworzeniu podurzędu celnego w siedzibie przedsiębiorstwa Pierwsza Fabryka Lokomotyw w Polsce S. A. w Chranowie	751

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

Poz. 507—z dnia 3 lipca 1939 r. w sprawie złożenia przez Brazylię dokumentu ratyfikacyjnego umów światowego związku pocztowego z dnia 20 marca 1934 r.	751
„ 508—z dnia 3 lipca 1939 r. w sprawie przystąpienia Litwy do umów światowego związku pocztowego z dnia 20 marca 1934 r.	752
„ 509—z dnia 3 lipca 1939 r. w sprawie złożenia przez Łotwę dokumentu ratyfikacyjnego umów światowego związku pocztowego z dnia 20 marca 1934 r.	752
„ 510—z dnia 3 lipca 1939 r. w sprawie rozciągnięcia na Nowe Hebrydy konwencji z dnia 7 czerwca 1930 r. dotyczącej opłaty stempłowej w przedmiocie weksli trasowanych i własnych	752
„ 511—z dnia 3 lipca 1939 r. w sprawie rozciągnięcia na Nowe Hebrydy konwencji z dnia 19 marca 1931 r. dotyczącej opłaty stempłowej w przedmiocie czeków	753

ZARZĄDZENIA MINISTRA SKARBU:

Poz. 512—z dnia 27 lipca 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o odstąpieniu gminie m. Gdyni gruntu państwowego na cele rozbudowy miasta	753
„ 513—z dnia 24 lipca 1939 r. o zmianie czasu urzędowania urzędów celnych	753

POSTANOWIENIA MINISTRÓW:

Poz. 514—Przemysłu i Handlu z dnia 27 lipca 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych i Skarbu w sprawie ulg dla przedsiębiorstwa „Warszawska Odlewnia Metali Półszlachetnych E. Mieszczkański, T. Jaroszewski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”	754
--	-----

Poz. 515—Skarbu z dnia 25 lipca 1939 r. w sprawie ulg dla firmy Walcownie Metali, Spółka Akcyjna w Dzie- dzicach	754
---	-----

OBWIESZCZENIA MINISTERSTWA SKARBU:

Poz. 516—z dnia 4 sierpnia 1939 r. o wylosowanych do umorzenia obligacjach III serii 4% państwowej renty złotej	754
„ 517—z dnia 26 lipca 1939 r. o umorzeniu 18-tej raty 7% Pożyczki Kolejowej 1930 r.	755
„ 518—z dnia 4 sierpnia 1939 r. o wylosowanych do umorzenia Bonach Funduszu Inwestycyjnego	755

OKÓLNIKI MINISTERSTWA SKARBU:

Poz. 519—L. D. IV. 24061/1/39 z dnia 4 sierpnia 1939 r. w sprawie podawania w wyniku rewizji wagi czystej substancji środków odurzających	755
„ 520—L. D. IV. 5081/3/39 z dnia 5 sierpnia 1939 r. w sprawie tolerancji wagi podanej w zaświadczeniu Ministerstwa Przemysłu i Handlu na wolny od cła wywóz włókna lnianego	756
„ 521—L. D. V. 13816/1/39 z dnia 5 sierpnia 1939 r. w sprawie zasad postępowania przez Komisję Odwo- ławczą	756
„ 522—L. D. VI. 8135/2/39 z dnia 7 sierpnia 1939 r. w sprawie produkcji spirytusu z żyta na kontyngent zakupu w kampanii 1939/40 r.	757

KOMUNIKATY MINISTERSTWA SKARBU:

Komunikat o właściwości miejscowej i siedzibach rejonów kontroli skarbowej na obszarze woje- wództwa śląskiego	757
Komunikat o wydaniu upoważnień do produkcji plomb dla zakładów przemiału zboża	758
Komunikat o unieważnieniu pokwitowań kasowych	758
Komunikat o otwarciu konta czekowego w P. K. O	758
Komunikat o unieważnieniu pokwitowań kasowych	758

Wyciąg z Ceduły Urzędowej Giełdy Pieniężnej w Warszawie	758
---	-----

OGŁOSZENIA.

500

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 8 sierpnia 1939 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o rejestrowym zastawie rolniczym.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 13 maja 1939 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 285) postanawiam co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o rejestrowym zastawie rolniczym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 360) wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Na produktach rolnictwa można ustanowić rejestrowe prawo zastawu stosownie do przepisów rozporządzenia niniejszego (rejestrowy zastaw rolniczy).”;

2) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. Ustanowić zastaw mogą jedynie osoby fizyczne i prawne, prowadzące gospodarstwo rolne albo przedsiębiorstwa handlowe lub przemysłowe mające za przedmiot handel produktami rolnymi lub ich przeróbkę.”;

3) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Przedmiotem zastawu rolniczego mogą być wyłącznie produkty rolnictwa, będące własnością zastawcy i przechowywane na jego nieruchomości bądź na nieruchomości przez niego dzierżawionej, wynajętej lub użytkowanej, jeżeli nie stanowią nieruchomości (przynależności nieruchomości) z natury, ustawy lub przeznaczenia, albo też przechowywane w innym miejscu uzgodnionym przez zastawcę z instytucją udzielającą kredytu.

Rejestrowe prawo zastawu na przedmiotach znajdujących się na nieruchomości nie będącej własnością zastawcy lub w przechowaniu u osoby trzeciej korzysta z pierwszeństwa przed ustawowym prawem zastawu, służącym właścicielowi nieruchomości lub przechowawcy, tylko w razie uzyskania ich zgody na ustanowienie rejestrowego prawa zastawu. Jeżeli nieruchomość związana jest węzłem substytucji powierniczej (ordynacja, fideikomis), wówczas wystarczy zgoda jej posiadacza.”;

4) art. 5 otrzymuje brzmienie:

„Art. 5. Rejestrowy zastaw rolniczy ustanawia się na podstawie umowy stron zawartej na piśmie z podpisem zastawcy notarialnie uwierzytelnionym.

W umowie zastawniczej należy ściśle wymienić przedmiot zastawu, sumę, na której zabezpieczenie prawo zastawu zostało ustanowione oraz miejsce, w którym przedmiot zastawu się znajduje.

Umowa zastawnicza może zawierać postanowienie, że rzeczy zamienne, będące przedmiotem zastawu, mogą być zastąpione taką sa-

mą ilością rzeczy, tego samego gatunku i takiej samej jakości.

Przedmiot zastawu może być przeniesiony na inne miejsce aniżeli oznaczone w umowie tylko za zgodą zastawnika oświadczoną na piśmie.”;

5) w art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„Wpis ten następuje na wniosek zastawnika lub zastawcy na podstawie umowy zastawniczej, której odpis pozostaje w sądzie rejestrowym.”;

6) w art. 7 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„Rejestr zastawowy prowadzi sąd grodzki, właściwy dla miejsca przechowania przedmiotu zastawu. W razie zmiany miejsca przechowania, powodującej zmianę właściwości sądu, należy na wniosek zastawcy lub zastawnika przemieścić wpisy do rejestru właściwego sądu, który postąpi stosownie do art. 6 ust. 4. Rejestr wraz z dokumentami złożonymi do rejestru jest jawny.”;

7) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. Przedmiot rejestrowego zastawu rolniczego pozostaje w posiadaniu zastawcy albo zostaje złożony u przechowawcy, tożsamość przedmiotu zastawu winna być jednak stwierdzona przez umieszczenie na nim trwałego i widocznego znaku lub też w inny sposób, który ustali rozporządzenie wykonawcze.

Zastawca lub przechowawca przedmiotu zastawu obowiązani są dopuścić zastawnika lub osobę przez niego upoważnioną oraz władzę administracyjną do badania stanu przedmiotu zastawu pod rygorem natychmiastowej wymagalności wierzytelności zabezpieczonej prawem zastawu.”;

8) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. Dopóki przedmiot zastawu znajduje się na miejscu i w postaci w rejestrze zastawowym ujawnionej, zastawnikowi służą — z zastrzeżeniem przepisu art. 4 ust. 2 — takie same uprawnienia, jakie by mu służyły według obowiązujących przepisów, gdyby przedmiot ten był mu oddany w zastaw ręczny a nie znajdował się na miejscu, ujawnionym w rejestrze.”;

9) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. W razie usunięcia przedmiotu zastawu z oznaczonego miejsca przechowania, uprawnienia zastawnika pozostają w mocy tylko w stosunku do tych osób trzecich, które nabywając na tym przedmiocie prawo rzeczowe, działały w złej wierze. Przepis art. 503 § 1 i art. 506 kodeksu handlowego zachowują swą moc.”;

10) art. 21 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„Kto:

1) niszczy lub usuwa spod zastawu przedmiot zastawu rolniczego;

2) ustanawia zastaw rolniczy na rzeczy, nie będącej jego własnością;

3) ogranicza prawa rzeczowe, służące mu na przedmiocie zastawu rolniczego, z naruszeniem praw zastawnika;

4) nie dopełnia obowiązku wynikającego z umowy zastawniczej co do zastąpienia przedmiotu zastawu rolniczego (art. 5 ust. 3)

— podlega karze więzienia do lat dwu i grzywny albo jednej z tych kar.

Kto:

1) usuwa bezprawnie przedmiot zastawu rolniczego z miejsca ujawnionego w rejestrze albo dopuszcza do jego usunięcia z tego miejsca;

2) niszczy lub usuwa znaki, przewidziane w art. 8, albo dopuszcza do ich zniszczenia lub usunięcia

— podlega karze więzienia do roku i grzywny albo jednej z tych kar.“

Art. 2. Przepisy art. 1 pkt 1) — 9) dekretu niniejszego stosuje się odpowiednio również do

rejestrowego zastawu rolniczego, ustanowionego przed wejściem w życie tego dekretu.

Art. 3. Minister Skarbu ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o rejestrowym zastawie rolniczym z uwzględnieniem zmian, wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 4. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrom: Skarbu, Sprawiedliwości oraz Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 5. Dekret niniejszy wchodzi w życie po upływie trzech dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

J. Poniatowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 11 sierpnia 1939 r. Nr 72, poz. 482).

501

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 8 sierpnia 1939 r.

o rozrachunku pomiędzy Skarbem Państwa a gminą m. st. Warszawy.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 13 maja 1939 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 285) postanawiam co następuje:

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do przeprowadzenia rozrachunku pomiędzy Skarbem Państwa a gminą m. st. Warszawy z tytułu ugody, zawartej w dniu 31 lipca 1939 r. pomiędzy gminą m. st. Warszawy a spółką akcyjną pod firmą „Francuska Spółka Akcyjna (Compagnie d'Electricité de Varsovie) Towarzystwo Elektryczności w Warszawie“, nazwaną poniżej „Towarzystwem“.

Art. 2. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do przejęcia w imieniu Skarbu Państwa za gminę m. st. Warszawy zobowiązań gminy wobec Towarzystwa, wynikających z wymienionej w art. 1 ugody a wynoszących w kapitale i odsetkach łącznie franków francuskich pięćdziesiąt sześć milionów dziewięćset dwadzieścia cztery tysiące i do pokrycia tych zobowiązań przez wypłatę Towarzystwu kwoty franków francuskich siedmiu milionów oraz wydanie Towarzy-

stwu nieoprocentowanych skryptów dłużnych Skarbu Państwa do wysokości franków francuskich czterdziestu dziewięciu milionów dziewięćset dwudziestu czterech tysięcy.

2. Gmina m. st. Warszawy przekaze Skarbowi Państwa kwotę złotych sześć milionów sto siedemdziesiąt dziewięć tysięcy trzysta siedemdziesiąt siedem z której złotych dziewięćset dziewięćdziesiąt tysięcy dwieście siedemdziesiąt siedem w przeciągu ośmiu dni, a pozostałość przed upływem jednego miesiąca od dnia wejścia w życie dekretu niniejszego.

Art. 3. Warunki, terminy i sposób spłaty skryptów dłużnych Skarbu Państwa ustali Minister Skarbu.

Art. 4. Wynikające z rozrachunku dochody i wydatki powinny być zarachowane w budżecie począwszy od roku 1939/40.

Art. 5. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do przejęcia w całości lub w części na rachunek Skarbu Państwa obowiązku pokrycia kosztów sądowych w sprawach, objętych ugodą, o której mowa w art. 1.

2. Opłaty sądowe do wysokości przejętej na rachunek Skarbu Państwa na podstawie przepisu ustępu poprzedzającego umarza się.

Art. 6. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu, a co do art. 5 — Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 7. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 11 sierpnia 1939 r. Nr 72, poz. 485).

502

DEKRET PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 8 sierpnia 1939 r.

o upoważnieniu Ministra Skarbu do zaciągnięcia kredytu zagranicznego na cele obrony Państwa.

Na podstawie art. 55 ust. (1) ustawy konstytucyjnej i ustawy z dnia 13 maja 1939 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania dekretów (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 285) postanawiam co następuje:

Art. 1. Upoważnia się Ministra Skarbu do zaciągnięcia gwarantowanego przez Rząd JKMości Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii kredytu do wysokości £ 8.163.300 na zakup towarów w Zjednoczonym Królestwie na cele obrony Państwa.

Art. 2. Warunki zaciągnięcia kredytu, w szczególności terminy i sposób spłaty oraz wysokość oprocentowania ustala Minister Skarbu z tym zastrzeżeniem, że oprocentowanie nie może przewyższać 5% w stosunku rocznym.

Art. 3. Upoważnia się Ministra Skarbu do wypuszczania obligacji i wystawiania innych

zobowiązań Skarbu Państwa w związku z zaciągnięciem kredytu przewidzianego w art. 1.

Art. 4. Obligacje oraz inne zobowiązania Skarbu Państwa wypuszczone bądź wystawione na podstawie art. 3 niniejszego dekretu oraz przychód od nich będą wolne od wszelkich podatków i opłat państwowych i samorządowych.

Art. 5. Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 16 sierpnia 1939 r. Nr 73, poz. 490).

503

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 8 sierpnia 1939 r.

o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień porozumienia między Polską a Finlandią o cleniu serów pochodzenia finlandzkiego.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. 1. Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia porozumienia między Polską a Finlandią w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 11 lipca 1939 r., o cleniu serów pochodzenia finlandzkiego.

2. Tekst wspomnianego porozumienia zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie czterech dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
 Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*
 Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*
 Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*
 Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
J. Poniatowski
 Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 16 sierpnia 1939 r. Nr 73, poz. 491).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 sierpnia 1939 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 503).

Przekład.

POSELSTWO FINLANDZKIE

Nr 870.

Warszawa, dnia 11 lipca 1939 r.

Panie Ministrze,

Powołując się na protokół taryfowy między Republiką Finlandzką a Rzeczpospolitą Polską z dnia 16 lipca 1936 r., jak również na porozumienia w formie not, wymienionych między naszymi Rządami w dniach 16 lipca 1938 r. i 30 marca 1939 r., dotyczące cienia serów i dykty pochodzenia finlandzkiego, mam zaszczyt zaproponować Waszej Ekscelencji w imieniu Rządu Republiki Finlandzkiej porozumienie następujące:

1) Teksty, znajdujące się w rubrykach: „Nazwa towaru” i „Cło od 100 kg w złotych”, a odnoszące się do pozycji 128 z p. 3, jak również i do pozycji 128 z p. 4 polskiej taryfy celnej, zamieszczonych w załączniku do wymienionego protokołu taryfowego, zostaną zmienione, otrzymując odtąd następujące brzmienie:

Pozycja taryfy celn. polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w zł
128 z p. 3	Sery tzw. szwajcarskie	do 31.XII. 1940 r. 70.—
128 z p. 4	Sery w opakowaniu oryginalnym miękkie, bez twardej powłoki, zwane „L'Avenir”, „Valio”, „Windjammer”, „Merkur”, „La Fayette”, „Koskenlaskija”, „Eväs”, „Sisu”, „Tapio”, „Pengouin”, „Penguin”, „Richland”, „Polar Bear”, „Violet”, „Viola” i „Pilot” . . .	do 31.XII. 1940 r. 70.—

2) Porozumienie niniejsze będzie ratyfikowane i dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Helsinkach możliwie najprędzej.

Wejdzie ono w życie piętnastego dnia po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i będzie obowiązywało tak długo, jak protokół taryfowy finlandzko-polski z dnia 16 lipca 1936 r.

Byłbym obowiązany Waszej Ekscelencji za powiadomienie mnie, czy Rząd Rzeczypospolitej Polskiej przyjmuje porozumienie proponowane w niniejszej nocie.

Zechce Pan przyjąć, Panie Ministrze, zapewnienia mego bardzo wysokiego poważania.

Leo Tuominen

Jego Ekscelencja
 Pan J. Szembek
 Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
 w Warszawie.

MINISTERSTWO
 SPRAW ZAGRANICZNYCH

P. V. 82/Fin/1/14/39.

Warszawa, dnia 11 lipca 1939 r.

Panie Chargé d'Affaires,

Notą z dnia dzisiejszego Nr 870 zechciał Pan zakomunikować mi co następuje:

„Powołując się na protokół taryfowy między Republiką Finlandzką a Rzeczpospolitą Polską z dnia 16 lipca 1936 r., jak również na porozumienia w formie not, wymienionych między naszymi Rządami w dniach 16 lipca 1938 r. i 30 marca 1939 r., dotyczące cienia serów i dykty pochodzenia finlandzkiego, mam zaszczyt zaproponować Waszej Ekscelencji w imieniu Rządu Republiki Finlandzkiej porozumienie następujące:

1) Teksty, znajdujące się w rubrykach: „Nazwa towaru” i „Cło od 100 kg w złotych” a odnoszące się do pozycji 128 z p. 3, jak również i do pozycji 128 z p. 4 polskiej taryfy celnej, zamieszczonych w załączniku do wymienionego protokołu taryfowego, zostaną zmienione, otrzymując odtąd następujące brzmienie:

Pozycja taryfy celn. polskiej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg w zł
128 z p. 3	Sery tzw. szwajcarskie	do 31 grud- nia 1940 r. 70.—
128 z p. 4	Sery w opakowaniu oryginalnym miękkie, bez twardej powłoki, zwane „L'Avenir”, „Valio”, „Windjam- mer”, „Merkur”, „La Fayette”, „Koskenla- skija”, „Eväs”, „Sisu”, „Tapio”, „Pengouin”, „Penguin”, „Richland”, „Polar Bear”, „Violet”, „Viola” i „Pilot”	do 31 grud- nia 1940 r. 70.—

2) Porozumienie niniejsze będzie ratyfikowane i dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Helsinkach możliwie najprędzej.

Wejdzie ono w życie piętnastego dnia po dacie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych i będzie obowiązywało tak długo, jak protokół taryfowy finlandzko-polski z dnia 16 lipca 1936 r.

Byłbym obowiązany Waszej Ekscelencji za powiadomienie mnie, czy Rząd Rzeczypospolitej Polskiej przyjmuje porozumienie proponowane w niniejszej nocie”.

Potwierdzając odbiór wymienionej noty, mam zaszczyt zawiadomić Pana, że Rząd Rzeczypospolitej Polskiej przyjmuje porozumienie zaproponowane w wyżej wspomnianej nocie.

Zechce Pan przyjąć, Panie Chargé d'Affaires, zapewnienia mego poważania.

Szembek

Pan
Leo Tuominen
Chargé d'Affaires a.i. Finlandii
w Warszawie.

504

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 8 sierpnia 1939 r.

o tymczasowym wprowadzeniu w życie postanowień porozumienia między Polską a Iranem, dotyczącego clenia dywanów irańskich.

Na podstawie art. 52 ust. (2) ustawy konstytucyjnej postanawiam co następuje:

Art. 1. 1. Wprowadza się tymczasowo w życie postanowienia porozumienia między Rzeczpospolitą Polską a Cesarstwem Iranu w formie not, wymienionych w Warszawie dnia 16 czerwca 1939 r., dotyczącego clenia dywanów irańskich, zwanych „perskimi”.

2. Tekst wspomnianego porozumienia zawarty jest w załączniku do rozporządzenia niniejszego.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom: Spraw Zagranicznych, Skarbu oraz Przemysłu i Handlu.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie czterech dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *Sławoj Składkowski*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Antoni Roman*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 16 sierpnia 1939 r. Nr 73, poz. 492).

Załącznik do rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 8 sierpnia 1939 r. (Dz. Urz. Min. Sk. poz. 504).

CESARSKIE POSELSTWO IRANU

Nr 266.

Warszawa, dnia 16 czerwca 1939 r.

Przekład.

MINISTERSTWO
SPRAW ZAGRANICZNYCH

P. V. 82/Lr/4/39.

Warszawa, dnia 16 czerwca 1939 r.

Panie Ministrze,

Powołując się na rozmowy w sprawie rozwoju stosunków gospodarczych między naszymi oboma krajami, mam zaszczyt zaproponować Panu porozumienie następujące:

1) Rząd Polski przyzna w zastosowaniu do dywanów pochodzących i przychodzących z Iranu przy ich przywozie na polskie terytorium celne niżej wymienione zniżki celne:

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Zniżki w 0/00 cła autonomicznego
ex 605 ex p. 3	Dywany wełniane, zwane „perskie”, supełkowe ręcznie wiązane, barwione roślinnymi barwnikami i zawierające w 1 dcm ² :	
	a) 300 do 500 węzłów włącznie	40
	b) powyżej 500 węzłów	70

Zniżki powyżej ustalone będą stosowane do dywanów zaopatrywanych w świadectwa pochodzenia i przywożonych przez urzędy celne w Warszawie, Lwowie, Gdyni i Gdańsku.

2) Niniejsze porozumienie wejdzie w życie od daty ustalonej za wspólną zgodą między Wysokimi Układającymi się Stronami, które wymienią następnie noty w tym celu.

Niniejsze porozumienie będzie obowiązywać tak długo, jak Konwencja Handlowa między Najjaśniejszą Rzeczpospolitą Polską i Cesarstwem Persji, podpisana w Teheranie dnia 19 marca 1927 r.

Będę Panu obowiązany za powiadomienie mnie, czy Cesarski Rząd Irański przyjmuje porozumienie, proponowane w niniejszej nocie.

Zechce Pan przyjąć, Panie Ministrze, zapewnienie mego wysokiego poważania.

Szembek

J. E.
Pan Hamid Sayah
Poseł Nadzwyczajny i Minister
Pełnomocny Iranu
w Warszawie.

Panie Ministrze,

Notą Nr P. V. 82/Lr/4/39 z dnia 16.VI. 1939 r. Wasza Eksceleńcja zechciał zakomunikować mi, co następuje:

„Powołując się na rozmowy w sprawie rozwoju stosunków gospodarczych między naszymi oboma krajami, mam zaszczyt zaproponować Panu porozumienie następujące:

1) Rząd Polski przyzna w zastosowaniu do dywanów pochodzących i przychodzących z Iranu przy ich przywozie na polskie terytorium celne niżej wymienione zniżki celne:

Pozycja taryfy celnej polskiej	Nazwa towaru	Zniżki w 0/00 cła autonomicznego
ex 605 ex p. 3	Dywany wełniane, zwane „perskie”, supełkowe ręcznie wiązane, barwione roślinnymi barwnikami i zawierające w 1 dcm ² :	
	a) 300 do 500 węzłów włącznie	40
	b) powyżej 500 węzłów	70

Zniżki powyżej ustalone będą stosowane do dywanów zaopatrywanych w świadectwa pochodzenia i przywożonych przez urzędy celne w Warszawie, Lwowie, Gdyni i Gdańsku.

2) Niniejsze porozumienie wejdzie w życie od daty ustalonej za wspólną zgodą między Wysokimi Układającymi się Stronami, które wymienią następnie noty w tym celu.

Niniejsze porozumienie będzie obowiązywać tak długo, jak Konwencja Handlowa między Najjaśniejszą Rzeczpospolitą Polską i Cesarstwem Persji, podpisana w Teheranie dnia 19 marca 1927 r.

Będę Panu obowiązany za powiadomienie mnie, czy Cesarski Rząd Irański przyjmuje Porozumienie, proponowane w niniejszej nocie.”

Potwierdzając Waszej Eksceleńcji odbiór wspomnianej noty, mam zaszczyt podać do Jego wiadomości, że Cesarski Rząd Iranu przyjmuje porozumienie, proponowane w tej nocie.

Zechce Pan przyjąć, Panie Ministrze, zapewnienia mego bardzo wysokiego poważania.

H. Sayah
Minister Iranu

Do
Jego Eksceleńcji
Pana Józefa Becka
Ministra Spraw Zagranicznych
w Warszawie.

505

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 lipca 1939 r.

o utworzeniu urzędu celnego w Körösmező.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł we Lwowie ustanawia się kolejowy graniczny urząd celny w Körösmező.

§ 2. Utworzonemu w myśl § 1 urzędowi celnemu nadaje się uprawnienia urzędów celnych I kl. w zakresie odprawy celnej wywozowej a II kl. w zakresie odprawy celnej przywozowej.

§ 3. 1. Znosi się urząd celny w Woronience.

2. Likwidację zniesionego urzędu celnego w Woronience porucza się urzędowi celnemu w Körösmező.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 8 sierpnia 1939 r. Nr 71, poz. 477).

506

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 lipca 1939 r.

o utworzeniu podurzędu celnego w siedzibie przedsiębiorstwa Pierwsza Fabryka Lokomotyw w Polsce S. A. w Chrzanowie.

Na podstawie art. 8 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. 1. W okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Mysłowicach tworzy się w siedzibie przedsiębiorstwa „Pierwsza Fabryka Lokomotyw w Polsce S. A. w Chrzanowie” podurząd celny pod nazwą „Podurząd Celny w Chrzanowie — Fablok”.

2. Urzędem macierzystym tego podurzędu jest urząd celny w Katowicach.

§ 2. Do zakresu działania utworzonego w myśl § 1 podurzędu należy odprawa celna przywozowa gotowych części samochodowych i podwozi samochodowych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 8 sierpnia 1939 r. Nr 71, poz. 478).

507

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 3 lipca 1939 r.

w sprawie złożenia przez Brazylię dokumentu ratyfikacyjnego umów światowego związku pocztowego z dnia 20 marca 1934 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości na podstawie komunikatu Rządu Egipskiego, że zgodnie z art. 14 światowej konwencji pocztowej (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 93, poz. 588), złożony został Rządowi Egipskiemu dnia 19 marca 1939 r. w imieniu Rządu Brazylijskiego dokument ratyfikacyjny światowej konwencji pocztowej wraz z załącznikami, porozumienia o li-

stach i pudełkach z podaną wartością z załącznikami oraz porozumienia o paczkach pocztowych z załącznikami, podpisanych w Kairze dnia 20 marca 1934 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 8 sierpnia 1939 r. Nr 71, poz. 479).

508

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 3 lipca 1939 r.

w sprawie przystąpienia Litwy do umów światowego związku pocztowego z dnia 20 marca 1934 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości na podstawie komunikatu Rządu Szwajcarskiego, że zgodnie z art. 2 i 3 światowej konwencji pocztowej (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 93, poz. 588), złożony został Rządowi Szwajcarskiemu dnia 23 lutego 1939 r. w imieniu Rządu Republiki Litewskiej dokument przystąpienia do światowej konwencji pocztowej wraz z załącznikami, porozumienia o listach i pudełkach z podaną wartością z załącznikami, porozumienia o paczkach

pocztowych z załącznikami, porozumienia o przekazach pocztowych z załącznikami, porozumienia o pocztowych przelewach pieniężnych z załącznikiem i porozumienia dotyczącego prenumeraty gazet i czasopism z załącznikiem, podpisanych w Kairze dnia 20 marca 1934 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 8 sierpnia 1939 r. Nr 71, poz. 480).

509

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 3 lipca 1939 r.

w sprawie złożenia przez Łotwę dokumentu ratyfikacyjnego umów światowego związku pocztowego z dnia 20 marca 1934 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości na podstawie komunikatu Rządu Egipskiego, że zgodnie z art. 14 światowej konwencji pocztowej (Dz. U. R. P. z 1935 r. Nr 93, poz. 588), złożony został Rządowi Egipskiemu dnia 26 stycznia 1939 r. w imieniu Rządu Republiki Łotewskiej dokument ratyfikacyjny światowej konwencji pocztowej wraz z załącznikami, porozumienia o listach i pudełkach z podaną wartością z załącznikami, porozumienia o paczkach pocztowych z załącznikami, porozumienia

o przekazach pocztowych z załącznikami, porozumienia o pocztowych przelewach pieniężnych z załącznikiem, porozumienia dotyczącego zleceń pocztowych z załącznikiem i porozumienia dotyczącego prenumeraty gazet i czasopism z załącznikiem, podpisanych w Kairze dnia 20 marca 1934 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 8 sierpnia 1939 r. Nr 71, poz. 481).

510

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 3 lipca 1939 r.

w sprawie rozciągnięcia na Nowe Hebrydy konwencji z dnia 7 czerwca 1930 r. dotyczącej opłaty stempłowej w przedmiocie weksli trasowanych i własnych.

Podaje się niniejszym do wiadomości na podstawie komunikatu Sekretarza Generalnego Ligi Narodów, że Rząd Francuski zgodnie z art. 9 ust. 2 konwencji, dotyczącej opłaty stempłowej w przedmiocie weksli trasowanych i własnych, podpisanej wraz z protokołem w Genewie dnia 7 czerwca 1930 r. (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 26, poz. 179) powiadomił dnia 16 marca 1939 r. w imieniu Rządu Brytyjskiego i swoim Sekretarza Generalnego Ligi Narodów o życzeniu obu Rządów stosowania do Nowych Hebryd powyższej konwencji i protokołu.

Ponadto podaje się do wiadomości, że Rząd Francuski, zgodnie z częścią D punkt 2

wspomnianego protokołu, powiadomił równocześnie Sekretarza Generalnego Ligi Narodów, w imieniu Rządu Brytyjskiego i swoim, że jedyne dokumenty do których stosować się będą, odnośnie do Nowych Hebryd, postanowienia tej konwencji, są weksle trasowane, przedstawione do przyjęcia, przyjęte lub płatne gdzie indziej niż na terytorium Kondominium.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 11 sierpnia 1939 r. Nr 72, poz. 488).

511

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 3 lipca 1939 r.

w sprawie rozciągnięcia na Nowe Hebrydy konwencji z dnia 19 marca 1931 r. dotyczącej opłaty stemplowej w przedmiocie czeków.

Podaje się niniejszym do wiadomości na podstawie komunikatu Sekretarza Generalnego Ligi Narodów, że Rząd Francuski zgodnie z art. 9 ust. 2 konwencji, dotyczącej opłaty stemplowej w przedmiocie czeków, podpisanej wraz z protokołem w Genewie dnia 19 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 26, poz. 185) powiadomił dnia 16 marca 1939 r. w imieniu

Rządu Brytyjskiego i swoim Sekretarza Generalnego Ligi Narodów o życzeniu obu Rządów stosowania do Nowych Hebryd powyższej konwencji i protokołu.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 11 sierpnia 1939 r. Nr 72, poz. 489).

512

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 lipca 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o odstąpieniu gminie m. Gdyni gruntu państwowego na cele rozbudowy miasta.

Na podstawie art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 kwietnia 1927 r. o rozbudowie miast (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 10, poz. 107) — zarządzam co następuje:

§ 1.

Odstępuje się gminie m. Gdyni grunt o powierzchni 2363 m², położony w m. Gdyni przy ul. Morskiej, oznaczony Nr katastr. 288/21 (blok 142), stanowiący własność Skarbu Państwa, pod zabudowę domami mieszkalnymi.

§ 2.

Cena sprzedażna gruntu wymienionego w § 1 wynosi 14.178 zł i jest płatna przy zawarciu umowy kupna-sprzedaży.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego” z dnia 9 sierpnia 1939 r. Nr 181, poz. 438).

513

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 lipca 1939 r.

o zmianie czasu urzędowania urzędów celnych.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o prawie celnym (Dz. U. R. P. Nr 84, poz. 610) zarządzam co następuje:

§ 1. Dla urzędu celnego w Jamielniku w okręgu administracyjnym Dyrekcji Ceł w Poznaniu ustala się godziny urzędowe codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt od godz. 8 do 11 i od godz. 14 do 17.

Ponadto poza tymi godzinami oraz w niedziele i święta ustanawia się dyżury dostosowane do komunikacji kolejowej.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie ulega odpowiedniej częściowej zmianie załącznik do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 27 listopada 1934 r. (Monitor Polski Nr 278, poz. 385 — przedruk w Dz. Urz. Min. Sk. Nr 34, poz. 453) w poz. 30 wykazu urzędów celnych w okręgu Dyrekcji Ceł w Poznaniu, zmienionej częściowo zarządzeniem Ministra Skarbu z dnia 24 grudnia 1936 r. (Monitor Polski z 1937 r. Nr 18, poz. 29 — przedruk w Dz. Urz. Min. Sk. z 1937 r. Nr 3, poz. 80).

Minister Skarbu:

(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego” z dnia 9 sierpnia 1939 r. Nr 181, poz. 439).

514

**POSTANOWIENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU**

z dnia 27 lipca 1939 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wojskowych i Skarbu w sprawie ulg dla przedsiębiorstwa „Warszawska Odlewnia Metali Półszlachtetnych E. Mieszczanski, T. Jaroszewski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”.

W myśl art. 9 ust. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. w sprawie ulg dla przedsiębiorstw przemysłowych i komunikacyjnych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 36, poz. 329 i z r. 1933 Nr 18, poz. 118), ustala się, że przedsiębiorstwu odlewni metali i stopów, uruchomionemu w Gorzycach pow. tarnobrzeskiego przez „Warszawską Odlewnię Metali Półszlachtetnych E. Mieszczanski, T. Jaroszewski i S-ka, Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością”, z siedzibą w Warszawie — służy w zakresie produkcji odlewów i stopów potrzebnych dla obrony państwa prawo do ulg, przewidzianych w art. 6 (łącznie z ustępem końcowym) wyżej wskazanego rozporządzenia, w odniesieniu do nakładów, wymienionych w zobowiązaniu przedsiębiorstwa z dnia 27 marca 1939 r., złożonym zgodnie z pkt 2 i 3 art. 1 tegoż rozporządzenia.

Równocześnie stwierdza się, że prawo do ulg podatkowych, przysługujące przedsiębiorstwu w zakresie art. 6 ustęp ostatni cytowanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, nie obejmuje zwolnienia od państwowego podatku gruntowego.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *Antoni Roman.*

Minister Spraw Wojskowych:
(—) *Kasprzycki.*

Minister Skarbu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego” z dnia 7 sierpnia 1939 r. Nr 179, poz. 432).

515

POSTANOWIENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 lipca 1939 r.

w sprawie ulg dla firmy **Walcownie Metali, Spółka Akcyjna w Dziedzicach.**

W myśl art. 6 ust. (2) ustawy z dnia 9 kwietnia 1938 r. o ulgach inwestycyjnych (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 224) stwierdzam na wniosek

Ministra Przemysłu i Handlu, przedstawiony w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, że firmie **Walcownie Metali, Spółka Akcyjna** z siedzibą w Dziedzicach, przysługuje prawo do ulg, przewidzianych w art. 4 ust. (1) i (2) powołanej ustawy dla walcowni metali, którą firma pismem z dnia 4 stycznia 1939 r. zobowiązała się założyć w Pustyni powiatu dębickiego.

Na wniosek Ministra Przemysłu i Handlu stwierdzam również, że cała kwota zł 375.000.—, o którą kapitał zakładowy (akcyjny) został powiększony, jest przeznaczona na nakłady, określone w art. 4 ust. (1) pkt 1) ustawy.

Za Ministra Skarbu:
(—) *J. Kozuchowski,*
Podsekretarz Stanu.

(Przedruk z „Monitora Polskiego” z dnia 7 sierpnia 1939 r. Nr 179, poz. 433).

516

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 sierpnia 1939 r.

o wylosowanych do umorzenia obligacjach III serii 4°/o państwowej renty złotej.

Podaje się do wiadomości, że zgodnie z § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 12 stycznia 1938 r. o wypuszczeniu III serii 4°/o państwowej renty złotej (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 30), w dniu 1 sierpnia 1939 r. wylosowano do umorzenia obligacje III serii 4°/o państwowej renty złotej, na ogólną sumę nominalną 210.000 zł w złocie, opatrzone następującymi numerami:

199	2102	3664	4495
290	2146	3679	4791
1350	2628	3899	4989
1503	2749	4040	—
1630	2846	4053	—
1864	2883	4473	—

po 10.000 zł w złocie każda.

Za Dyrektora Departamentu:

(—) *Drabarek,*
Kierownik Zarządu Długów Państwa.

(Przedruk z „Monitora Polskiego” z dnia 10 sierpnia 1939 r. Nr 182, poz. 441).

517

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 26 lipca 1939 r.

o umorzeniu 18-ej raty 7% pożyczki kolejowej 1930 r.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie § 2 rozporządzenia Ministrów: Skarbu i Komunikacji z dnia 20 maja 1932 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o uregulowaniu zobowiązań Państwa Polskiego z tytułu przejęcia kolei Lwów — Granica Państwa pod Śniatyniem — Załuczem (Dz. U. R. P. Nr 44, poz. 426) i zgodnie z planem umorzenia 7% pożyczki kolejowej podanym w załączniku do rozporządzenia Ministrów Skarbu i Komunikacji z dnia 24 sierpnia 1932 r. w sprawie zmiany planu amortyzacyjnego 7% pożyczki kolejowej (Dz. U. R. P. Nr 75, poz. 679) w dniu 19 lipca 1939 r. zostały umorzone w drodze wykupu, tytułem spłaty kapitału 18-ej raty umorzenia wzmiankowanej pożyczki, przypadającej na dzień 1 września 1939 r., obligacje 7% pożyczki kolejowej w ilości 223 sztuk po 500 zł w złocie wartości nominalnej każda na ogólną sumę 111.500 zł w złocie wartości nominalnej o numeracji następującej:

od Nr	do Nr	od Nr	do Nr
5323	—	8841	—
5327	—	8844	— 8845
5404	—	8848	—
5408	— 5409	9062	—
5411	—	9066	— 9074
5415	—	9112	—
5417	— 5418	9118	—
5420	—	9555	— 9564
7711	— 7712	9870	— 9871
8018	— 8021	10111	—
8135	—	10113	—
8138	—	10115	—
8140	—	10117	—
8156	—	10601	— 10603
8167	—	10898	—
8174	— 8175	11444	—
8179	— 8181	11449	— 11458
8184	—	11508	— 11529
8186	—	11940	— 11952
8192	—	13301	— 13333
8196	— 8197	13335	— 13339
8199	— 8211	13420	— 13437
8513	— 8516	13439	— 13469
8566	—	13472	— 13475
8569	—		

Dyrektor Departamentu:

(—) *St. Kirkor.*

(Przedruk z „Monitora Polskiego“ z dnia 10 sierpnia 1939 r. Nr 182, poz. 440).

518

OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 sierpnia 1939 r.

o wylosowanych do umorzenia Bonach Funduszu Inwestycyjnego.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie art. 6 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o Funduszu Inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 636) i § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 10 listopada 1933 r. o wypuszczeniu Bonów Funduszu Inwestycyjnego (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 694), w okresie czasu od 6 do 27 lipca 1939 r. wylosowano do umorzenia we wszystkich dziesięciu seriach, wypuszczonych na podstawie wyżej powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu, następujące numery Bonów Funduszu Inwestycyjnego:

Nr	data wylosowania	Nr	data wylosowania
2069	6.VII 1939 r.	18552	6.VII 1939 r.
2355	13 „ „	20690	20 „ „
3936	6 „ „	20909	27 „ „
5058	20 „ „	21708	20 „ „
5619	27 „ „	22758	6 „ „
8209	27 „ „	24336	20 „ „
10176	20 „ „	24863	13 „ „
12230	13 „ „	28858	13 „ „
13115	27 „ „	30038	6 „ „
13118	13 „ „	33948	27 „ „
13400	20 „ „	34359	6 „ „
13895	27 „ „	37593	20 „ „
15157	6 „ „	38224	27 „ „
18212	13 „ „	39038	13 „ „

Za Dyrektora Departamentu:

(—) *Drabarek,*

Kierownik Zarządu Długów Państwa.

(Przedruk z „Monitora Polskiego“ z dnia 10 sierpnia 1939 r. Nr 182, poz. 442).

519

OKÓLNIAK C 216 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 4 sierpnia 1939 r.

L. D. IV. 24061/1/39

w sprawie podawania w wyniku rewizji wagi czystej substancji środków odurzających.

Do

Dyrekcji Cel we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu i Warszawie oraz podległych im urzędów celnych.

W związku z postanowieniami art. 22 pkt 1, lit. e oraz pkt 2 konwencji międzynarodowej dotyczącej opium (Dz. U. R. P. Nr 108,

poz. 920 z roku 1927), Ministerstwo Skarbu zarządza, by urzędy celne przy odprawie celnej środków odurzających oprócz wagi wymiarowej tych środków, będącej podstawą obliczania przypadających należności celnych, podawały w wyniku rewizji również wagę czystą substancji odurzającej.

W wyniku rewizji w rubryce „waga wymiarowa” należy poniżej wypisanej cyframi wagi wymiarowej wyraźnie słowami napisać „waga czysta substancji odurzającej”, samą zaś wagę podawać w cyfrach.

Przy zgłoszeniach pisemnych zwracać należy uwagę, by strony w rubryce 9-tej karty zgłoszenia statystycznego podawały również wagę czystą substancji odurzającej.

Obliczenie wagi czystej substancji odurzającej nawet w przypadkach częściowego wykorzystywania certyfikatu umożliwi urzędowi celnym ta okoliczność, że każdy certyfikat przywozu i wywozu wydany przez Ministerstwo Opieki Społecznej zawiera wagę netto środka odurzającego. Na tę wagę składają się: podawana przez Ministerstwo Opieki Społecznej w nawiasie liczba opakowań danego środka odurzającego i zawartość czystej substancji w każdym opakowaniu. Dotyczy to środków, sprowadzanych w proszku, jak kodeina, dionina, eukodal, dicodid, dilaudid itp. Przy tychże środkach, sprowadzanych w formach dozowanych jak ampułki, tabletki, drażetki, Ministerstwo podaje w nawiasie, prócz liczby opakowań zewnętrznych, liczbę ampułek, tabletek, drażetek oraz zawartość substancji czystej w każdej ampułce, tabletkce, drażetce.

W razie braku w certyfikacie danych liczbowych umożliwiających obliczenie wagi czystej substancji odurzającej, certyfikat taki należy przesyłać Ministerstwu Opieki Społecznej z odpowiednim sprawozdaniem, wstrzymując się równocześnie z dokonaniem ostatecznej odprawy celnej towaru.

za Dyrektora Departamentu:
(—) *Inż. W. Danielewicz.*
Naczelnik Wydziału

520

OKÓLNIA C 217 MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 5 sierpnia 1939 r.

L. D. IV. 5081/3/39

w sprawie tolerancji wagi podanej w zaświadczeniu Ministerstwa Przemysłu i Handlu na wolny od cła wywóz włókna lnianego.

Do

dyrekcji ceł, urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W celu usunięcia wątpliwości powstających przy odprawie celnej wywozowej włókna lnianego, podlegającego zwolnieniu od cła wy-

wozowego na podstawie zaświadczeń Ministerstwa Przemysłu i Handlu, przewidzianych w uwadze 6 do grupy V taryfy celnej wywozowej, Ministerstwo Skarbu zarządza, aby w przypadkach, gdy stwierdzona przy odprawie celnej waga włókna lnianego przekracza wagę w przedstawionym zaświadczeniu Ministerstwa Przemysłu i Handlu — urzędy celne zwalniały od cła również stwierdzoną nadwyżkę, o ile nie przekracza ona 2% wagi, wymienionej w zaświadczeniu.

za Dyrektora Departamentu:

(—) *Inż. W. Danielewicz.*
Naczelnik Wydziału

521

OKÓLNIA MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 5 sierpnia 1939 r.

L. D. V. 13816/1/39

w sprawie zasad postępowania przez Komisję Odwoławczą.

Wyciąg z wyroku Najwyższego Trybunału Administracyjnego z dnia 16 maja 1939 r. L. Rej. 1986/37.

Zarzut skargi, że akta sprawy nie wykazują żadnego śladu udzielonych wyjaśnień, które zostały złożone przez zastępców skarżącej na posiedzeniu Komisji Odwoławczej, co utrudnia kontrolę legalności zaskarżonych orzeczeń — uznał Najwyższy Trybunał Administracyjny za chybiony. Nigdzie bowiem przepisy ordynacji podatkowej nie nakładają na władzę obowiązków protokołowania treści wyjaśnień, jakie podatnik składa przed Komisją Odwoławczą w związku z wniesionym odwołaniem. Twierdzenie zaś skarżącej, jakoby akta nie zawierały w ogóle żadnego śladu z przesłuchania płatniczki na posiedzeniu Komisji Odwoławczej, nie jest zgodne ze stanem faktycznym, ponieważ na arkuszach wymiarowych i odwoławczych znajduje się odpowiednia andotacja, wskazująca na to, że płatniczka z przysługującego jej prawa złożenia swych wyjaśnień faktycznych skorzystała. Żadnej więc zarzuconej nieformalności Najwyższy Trybunał Administracyjny nie mógł się dopatrzeć.

Panom Przewodniczącym
Komisji Odwoławczych

do wiadomości

za Dyrektora Departamentu
(—) *K. Strzelecki*
Naczelnik Wydziału.

522

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 7 sierpnia 1939 r.

L. D. VI. 8135/2/39

w sprawie produkcji spirytusu z żyta na kontyngent zakupu w kampanii 1939/40.

Do

izb skarbowych i Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Reform Rolnych upoważnia Izbę (Urząd) do udzielania gorzelniom rolniczym zezwoleń na przerób żyta na spirytus na poczet kontyngentu zakupu w kampanii 1939/40.

O ileby Izba (Urząd) ze specjalnych powodów zamierzała prośbę załatwić odmownie należy sprawę przedstawić do decyzji Ministerstwu Skarbu.

W zezwoleniu należy nadmienić iż:

1) za spirytus z żyta będzie zapłacona taka sama cena jak za spirytus wyprodukowany na poczet kontyngentu zakupu z ziemniaków,

2) produkcja spirytusu z żyta na poczet kontyngentu zakupu w kampanii 1939/40 może być rozpoczęta przed 1 września 1939 r.,

3) przedsiębiorca winien na 48 godzin przed rozpoczęciem produkcji w zweryfikowanej gorzelni zgłosić właściwemu kierownikowi rejonu Kontroli Skarbowej zamiar pędzenia spirytusu z żyta i podać w zgłoszeniu datę rozpoczęcia i przewidywany czasokres produkcji.

Odpisy wydanych gorzelniom zezwoleń na produkcję spirytusu z żyta należy przysyłać Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Prośby o zezwolenia winny być załatwiane w jak najkrótszym czasie, a wobec przewidywanego znacznego wzrostu zapotrzebowania na spirytus w kampanii 1939/40 zechce Izba (Urząd) uczynić wszystko, by w gorzelniach, które stosownie do pkt 2 ust. 3 niniejszego okólnika zgłoszą zamiar rozpoczęcia przerobu żyta na spirytus przed 1 września 1939 r. produkcja mogła się rozpocząć w okresie podanym przez przedsiębiorcę.

Niezależnie od powyższego weryfikację wszystkich gorzelni rolniczych należy przeprowadzić jak najwcześniej, a terminy ukończenia weryfikacji gorzelní podane w okólniku Ministerstwa Skarbu z dn. 28 lipca 1937 r. L. D. VI. 7288/2/37 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 20, poz. 710), który w myśl okólnika Ministerstwa Skarbu z dn. 12 lipca 1938 r. L. D. VI. 8725/4/38 (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 20, poz. 496) obowiązuje aż do odwołania, należy uważać za ostateczną i najpóźniejszą granicę okresu przeprowadzenia weryfikacji.

Dyrektor Departamentu:
(—) M. Węgrzynowski.

KOMUNIKATY MINISTERSTWA SKARBU:

K o m u n i k a t

o właściwości miejscowej i siedzibach rejonów kontroli skarbowej na obszarze województwa śląskiego.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości ustalone zarządzeniem Wojewody Śląskiego siedziby i właściwość miejscową rejonów kontroli skarbowej według poniżej załączonego wykazu.

Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych	Rejony kontrolne	Właściwość miejscowa (powiaty polityczne)
	siedziby	
Kato-wice	Chorzów	Miasto Chorzów oraz gminy: Chropaczów, Godula, Lipiny, Łagiewniki, Nowy Bytom, Orzegów, Ruda i Świętochłowice z powiatu katowickiego.
	Katowice	Miasto Katowice i powiat katowicki z wyjątkiem gmin przydzielonych do rejonu kontroli skarbowej w Chorzowie.
	Lubliniec	powiat lubliniecki.
	Tarnowskie Góry	powiat tarno-górski.
Ryb-nik	Pszczyna	powiat pszczyński.
	z oddziałem w Tychach	miejsowość Tychy.
	Rybnik	powiat rybnicki.
Cie-szyn	Bielsko	miasto Bielsko i powiat bielski.
	Cieszyn	powiat cieszyński.
	Karwina	powiat frysztacki.

(Przedruk z „Monitora Polskiego“ z dnia 22 lipca 1939 r. Nr 166).

K o m u n i k a t

o wydaniu upoważnień do produkcji plomb dla zakładów przemiału zboża.

W związku z przepisami § 27 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 61, poz. 477) w brzmieniu rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 lutego 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 19, poz. 128) Ministerstwo Skarbu upoważniło w dalszym ciągu następujące firmy do produkcji plomb dla zakładów przemiału zboża:

1) wytwórnię plomb metalowych „Tabaat” w Kutnie ul. Senatorska 36,

2) fabrykę wyrobów metalowych „Multi-rex” w Krakowie ul. Berka Joselewicza 21.

K o m u n i k a t

o unieważnieniu pokwitowań kasowych.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że zostały unieważnione pokwitowania kasowe wzór

Nr 1/791 kas. seria N od Nr 351216 do Nr 351225, które zaginęły w okręgu Izby Skarbowej we Lwowie.

K o m u n i k a t

o otwarciu konta czekowego w P. K. O.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, że dla kasy Urzędu Skarbowego w Nowym Dworze Mazowieckim zostało otwarte z dniem 5 sierpnia 1939 r. w Centrali P. K. O. w Warszawie, konto czekowe Nr 38.360.

K o m u n i k a t

o unieważnieniu pokwitowań kasowych.

Ministerstwo Skarbu zawiadamia, że unieważnione zostały pokwitowania kasowe wzór Nr 791 Ser. D. Nr Nr 348.986 — 349.000 oraz Ser. T. Nr Nr 608.201 — 608.400, zaginione w okręgu Izby Skarbowej Okręgowej w Warszawie, w Zarządzie Gminy Lidzbark—wieś, powiatu działdowskiego.

**WYCIĄG Z CEDUŁY URZĘDOWEJ
GIEŁDY PIENIĘŻNEJ W WARSZAWIE**

z dnia 17 sierpnia 1939 roku.

W A L U T Y	Za	Sprzedaż	Kupno	WALUTY	Za	Tranzakcje	Sprzedaż	Kupno
		Z ł o t y c h					Z ł o t y c h	
a) BILETY BANKOWE				b) CZEKI I WYPŁATY				
Belgi belgijskie	100 Blg.	90 20	90,67	Amsterdam	100 Fl.	285,80	285,09	286,51
Dinary jugosłow.	100 Din.	—	—	Belgrad	100 Din.	—	—	—
Dolary Stanów Zjedn.	1 Dol.	5,30 ^{1/2}	5,33	Berlin	100 Mk.	—	212,01	213,07
Dolary kanadyjskie	1 Dol.	5,29 ^{1/2}	5,32	Bruksela	100 Blg.	90,45	90,23	90 67
Floreny holenderskie	100 Fl.	284,80	286,51	Budapeszt	100 Png	—	—	—
Franki francuskie	100 Fr.	14,05	14,15	Bukareszt	100 Lei	—	—	—
Franki szwajcarskie	100 Fr.	119,60	120,40	Gdańsk	100 Gld.	—	99,75	100,25
Funty angielskie	1 Ł.	24,81	24,97	Helsinki	100 Mk.	—	10,95	11,01
Funty palestyńskie	1 Ł.	—	—	Konstantynopol	1 Ł.	—	—	—
Funty tureckie	1 Ł.	—	—	Kopenhaga	100 K.	111,25	110,97	111,53
Guldeny gdańskie	100 Gld.	99,75	100,25	Kowno	100 Lit.	—	—	—
Kor. cz.-sł. odc. do 100 kor.	100 K.	—	—	Londyn	1 Ł.	24,90	24,83	24,97
Korony duńskie	100 K.	110,85	111,53	Madryt	100 Pes.	—	—	—
Korony estońskie	100 K.	—	—	Mediolan	100 Lir.	—	27,89	28,03
Korony norweskie	100 K.	124,60	125,42	Montreal	1 Dol.	—	5,30 ^{7/8}	5,33 ^{3/8}
Korony szwedzkie	100 K.	127,90	128,72	Nowy Jork	1 Dol.	5,31 ^{7/8}	5,30 ^{5/8}	5,33 ^{1/8}
Leje rumuńskie	100 Lei	—	—	Nowy Jork telegr.	1 Dol.	5,32 ^{1/8}	5,31 ^{7/8}	5,33 ^{3/8}
Lewy bułgarskie	100 Lew.	—	—	Oslo	100 K.	—	124,78	125,42
Liry włoskie	100 Lir.	18,40	19,00	Paryż	100 Fr.	14,11	14,07	14,15
Łaty łotewskie	100 Łat.	—	—	Praga	100 K.	—	—	—
Marki fińskie	100 Mk.	10,70	11,01	Ryga	100 Łat.	—	—	—
Marki niemieckie	100 Mk.	—	—	Sofia	100 Lew.	—	—	—
Pengő węgierskie	100 Png.	—	—	Sztokholm	100 K.	128,40	128,08	128,72
Pesety hiszpańskie	100 Pes.	—	—	Tallin	100 K.	—	—	—
				Tel-Aviv	1 Ł.	—	—	—
				Zurych	100 Fr.	120,10	119,80	120,40
				c) MONETY:				
				2. Srebro:				
				Marki niemieckie	100 Mk.	—	84,50	87,00

Kurs urzędowy 1 grama czystego złota = 5,9244 zł.